

MOLITVA I UČENJE?!

fra Ivan Novaković

Ispitno razdoblje bliži se svome kraju, a studentima je to razdoblje obilježeno različitim napetostima. U takvim situacijama teško je uskladiti sve svoje obveze prema studiju. Kao studentima vjernicima, a na poseban način studentima koji se spremaju za redovnički ili svećenički poziv, neizostavan dio života nam je i molitva. Pred ispitnim stresom molitva se može pretvoriti u razne oblike koji u svojoj dubini nemaju nikakvu ili vrlo malu dodirnu točku s istinskom molitvom. Jedan od zaštitnika studenata je i sveti Josip Kupertinski, franjevac-konventualac koji je usprkos svim zaprekama uz snažno pouzdanje u Boga kroz molitvu postao svećenik i bio urešen izvanrednim Božjim darovima.

Giuseppe Maria Desa rodio se 17. lipnja 1603. u Copertinu (talijanska pokrajina Puglia) i to u staji kao i Isus Krist. Bio je posljednji sin Feliksa i Franceschine, rođene Panaca. Djetinjstvo je proveo u velikoj neimaštini. Pohađao je školu, ali ju je zbog bolesti prekinuo. Kad je odrastao, u njemu je dozrijevala misao da stupi u Red franjevac-konventualaca. No oni ga, zbog njegove odviše oskudne izobrazbe, nisu primili. Tada je otišao kapucinima i nisu ga primili. Obukao je njihov habit na sam blagdan Velike Gospe 1620. godine, ali nedovršivši propisanu godinu novicijata zbog neprikladnosti, otpustili su ga.

Posredovanjem svog ujaka konventualca primljen je kao sluga i trećoredac u njihov samostan u Grottelli te pokazavši se kao marljiv mladić fratri su ga prihvatili u svoje bratstvo i postao je franjevac-konventualac. Silno je želio postati svećenikom, ali je u studiju, uza sav mar, teško napredovao. Božjom providnošću, uz sve prepreke u studiju, za svećenika je zaređen 1628. godine. U svećeničkoj službi se pokazao kao dobar savjetnik i birani ispovjednik, običnih, ali i znamenitih ljudi svojega vremena. Bio je veliki pokornik i molitelj, a i u najtežim prilikama života djetinje poslušnik. Bog ga je odlikovao čestim izvanrednim darovima, osobito darom levitacije ili lebdenja. Zvali su ga „leteći svetac“. Moglo bi se reći da je dobar dio života proveo „u zraku“. Ti su se zanosili i „letovi“ događali naročito za vrijeme Euharistije i prigodom različitih blagdana i svečanosti.

Zbog tih izvanrednih darova njemu su dolazili sa svih strana, ne samo znatiželjnici nego i ljudi, veliki i mali, željni vjerskoga ohrabrenja i savjeta. Josip se pokušavao što više distancirati, ali ih je ipak strpljivo primao. U svemu tomu on nipošto nije bio ekstravagantna osoba željna senzacija. Naprotiv, želio je biti običan franjevac, svećenik, vršeći svoje svagdašnje dužnosti. Uz to je bio i veliki pokornik. A zbog svojih se izvanrednih darova nerijetko morao podložiti i teškim zabranama, neugodnim izoliranjima i strogim provjerama, što je on sve svetački strpljivo podnosio. Umro je u samostan sv. Franje u Osimu kraj Ancone u zoru 18. rujna 1663. Blaženim ga je

proglasio papa Benedikt XIV. 1753. godine, a svetim papa Klement XIII. 1767. godine.

Svetom Josipu studenti se obraćaju za uspjeh na ispitima. On je bio mladić s velikim poteškoćama u savladavanju studija. Iako je izgledalo da je trud koji je ulagao u učenje besplodan jer je uz veliko uloženo vrijeme rezultat bio vrlo oskudan, on je ustrajao u svom radu. Želio je postati svećenik i radi tog cilja sve svoje snage je upravio da bi to i postigao. Josip je sve svoje pouzdanje stavljao u Boga i gradio taj odnos kroz molitvu. Iako je nailazio na izrugivanje od svojih pretpostavljenih i braće, nije posustajao, strpljivo se trudio oko učenja. Na posljetku su njegov trud i vrijeme provedeno u „besplodnom“ učenju i ponavljanju po tko zna koji put istoga gradiva donijeli plod te je Josip zaređen za svećenika. Netko će možda krivo protumačiti ulogu molitve tijekom učenja i primjer svetoga Josipa kao zaštitnika studenata tako da će misliti da se za ispite ne treba truditi i učiti, već se samo molitvom obraćati za pomoć.

To je potpuno suprotno od onoga što nam svjedoči sveti Josip. Molitva ne može i nije nikome izlika da ne uči. Naprotiv, kroz molitvu čovjek pronalazi snagu i inspiraciju za ustrajnost i strpljivost u teškim situacijama, pa čak i onim koje izgledaju bezizlazno. Molitva je ona koja čovjek potiče da se s još više zanosa trudi oko svladavanja zadatoga gradiva. Tek kada se čovjek trudi da što bolje nauči i savlada onu materiju koju mu je potrebna za ispit, Božja pomoć i zagovor svetoga Josipa neće izostati. Molitva nije i nikada neće biti izlika i utočište onima koji svoje obveze i dužnosti ne izvršavaju, već je ona zaštita i izraz pouzdanja u Boga koji nam je darovao snagu i milost da svoje vrijeme upravimo na plodonosno učenje. Molitva mijenja čovjeka i potiče ga na aktivnost, na promjenu, a ne zatvara ga u skućene granice vlastitih pogleda i predodžbi. Jedino na taj način Bog će iz naših oskudnih snaga učiniti da se razvije silna energija koje nismo ni svjesni, a koja može preoblikovati svijet.

Molitva svetom Josipu Kupertinskom za uspjeh na ispitu

Dobri Bože, zahvaljujem Ti na svim darovima koje mi daješ. Udijeli mi milost da se uvijek njima služim Tebi na slavu, za svoje posvećenje i na dobro drugih.

Daj da uvijek budem radosna srca.

Blagoslovi moje roditelje i bdij nad mojim učenjem.

Prosvijetli moje učitelje, nastavnike i profesore, a budi na pomoć i mojim školskim prijateljima i prijateljicama.

Utječem Ti se po zaslugama i po zagovoru sv. Josipa Kupertinskoga, koji je i sam iskusio teškoće učenje i tjeskobe ispita, ali je doživio i radost da za svoj trud, uz pomoć svoje drage nebeske Majke Marije, bude nagrađen.

Molim Te, vodi moju pamet, učvrsti moju volju i potakni velikodušnu zauzetost da tako ispunim svoje dužnosti i zaslužim uspješno položiti ispit pred kojim se nalazim. Amen!